

[Aase Olesen]

nisationer. Det viser blot, at den model ikke duer, og der er egentlig ingen begrundelse for at tage det med.

Når hr. Jørgen Tved mener, at Det Radikale Venstre skulle have dårlig samvittighed, fordi man siger noget om de private organisationer, er det en fuldstændig fejlagtig opfattelse. Vi mener overhovedet ikke, at vi kan undvære de private organisationer. Om så vores sociale system var fuldstændigt perfekt, vil jeg mene, at der altid vil være mennesker, som har behov for at henvende sig til private organisationer, fordi de netop som f.eks. patientforeninger har en ganske særlig mulighed for at forstå de mennesker, de skal hjælpe, fordi de ofte selv lige præcis har haft skoene på.

Nu er min tid ved at udløbe, men jeg håber, at jeg lige må sige, at jeg er ked af, at fru Sonja Mikkelsen ikke fik lov at holde sin tale, inden alle ordførerne havde haft ordet, for det var ret overraskende at høre, at der kun skal anvendes 20 mio. kr., og at Socialdemokraterne holder fast på det. Det er da i hvert fald ikke det, som socialministeren hidtil har sagt. Så det var ret overraskende for mig.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Kun en enkelt konkret oplysning til fru Aase Olesen, der tydeligvis er nervøs for, at 20 mio. kr. ikke er nok, og fordi hun sammenligner det med Udviklingscenteret. Det første år, vi havde Udviklingscenteret på radikal foranledning og udviklings- og forsøgsarbejder kom i gang, blev der godt nok afsat 100 mio. kr. på finansloven, men de 50 mio. kr. kom over i Arbejdsministeriet. Omkring 20-25 mio. kr. blev brugt til noget andet end lige præcis forsøg. Jeg husker vist ikke ret meget galt, når jeg kan sige, at omkring 14-16 mio. kr. gik til konkret forsøg det første år.

Her er der altså tale om 20 mio. kr., og det bliver vel inden for en 10-måneders-periode, når vi får dette vedtaget forhåbentlig så hurtigt som muligt.

Vi nærer ingen bekymring for, at vi ikke kan komme godt fra start her i 1988 med dette, netop når vi sammenligner med folkeoplysningsrammerne for forsøg i det første år, som jo også startede blødt op.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Nu kunne fru Aase Olesen ikke rigtig vide, om det var fru Aase Olesens forslag, jeg refererede til. Jeg havde et meget forsigtigt oplæg, hvor jeg alene gav udtryk for, at det var en glimrende ting, at de to forslag var kommet på bordet.

Jeg sagde, at jeg ville ikke tage stilling til modellen, fordi jeg var bange for, at man ved at lægge sig for bastant fast på en bestemt model måske kom til at kvæle noget af det, man ikke ville have kvalt. Jeg kan sige, at sådan noget som administration kan man også løse gennem et sygehusbrugerråd; jeg tror, Vestsjællands Amt er det eneste, der har et sådant. Deri sidder patientforeninger, som gennem amtet får trykt deres publikationer og hjælp til at få dem omdelt, og det er jo glimrende.

Men man kan også gå en anden vej og snakke bureaukrati. Jeg har været ude for, da man skulle have gang i det lokale græsrodsmusikliv, i alle jazzklubberne og sådanne ting, brugte man alle de skillinger, man havde, til at ansætte en konsulent, og så var det sket.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Det er til opklaring for fru Aase Olesen, som var lidt i vildrede med, hvordan det så ud med hensyn til pengene. Fru Jytte Andersen har redegjort for noget af det. Jeg skal sige, at vores forslag er fremsat, før vi var enige med regeringen om disse punkter på finansloven.

Det er stadig væk vores vurdering, og det holder vi fast i, at det formål, som vi har skitseret i B 57, er at styrke fællesskabet i lokalsamfundet samt at øge medbestemmelsen. Til det formål kan der ikke bruges mere end 20 mio. kr. i 1988. Det skal så stige til 50 mio. kr. i det kommende år. Her lægger vi vægt på, at bevillinger kan gives flerårigt, så man sikrer en udvikling på dette område med henblik på, at det kan bære sig selv lokalt og får varige konsekvenser. Så har vi nogle penge tilovers. De skal bruges til nogle af de andre ting, som vi også har snakket om i dag. Vi har sagt til socialministeren, at vi synes, det er en god idé, hvis vi kan bruge de 25 mio. kr. i år til børneområdet og så resten af pengene til nogle af de andre ting, til særlige grupper, som bl.a. ministeren har peget på. Det